

tekniske undersøgelser, enten i eget regi eller under inddragelse af ekstern ekspertise.

Parallelt med denne præcisering af arbejdsdelingen mellem Telestyrelsen og Telebrugerne er det hensigten via en række initiativer af forebyggende karakter at søge antallet af regningsklagesager mindsket. Blandt de pågældende initiativer vil være en oplysningskampagne fra Telestyrelsens side m.h.p. at oplyse forbrugerne om de forskellige former for saldokontrolordninger m.v., der udbydes, om den risiko man løber for at få sin teleregning kraftigt forøget ved brug f.eks. af telefonsex-tjenester, der udbydes via udenlandske telefonnumre m.v., samt endelig om de eksisterende klagemuligheder i tilfælde af uenighed med teleselskabet. Derudover er det hensigten at udvide de nuværende bekendtgørelseskrav til teleselskaberne m.h.t. udbud af saldokontrol-ordninger m.v., således at disse tillige forpligtes til også at tilbyde forbrugerne en løbende udsvingskontrol på deres teleregning, således at forbrugeren straks kontaktes, hvis forbruget pludselig er markant større end normalforbruget.

4. Forpligtelse til at indgå tjenesteudbyderaftaler m.v.

Ud over de ovenfor nævnte dele af det reviderede ONP-direktiv vedr. taletelefoni, som har et generelt forbrugerbeskyttende sigte, indeholder det reviderede direktiv også en bestemmelse, hvis sigte er at fremme nye former for samtrafik og herunder give tjenesteudbydere særlig adgang til at benytte eksisterende infrastruktur, dvs. adgang til at kræve indgåelse af tjenesteudbyderaftaler. Som et eksempel herpå kan nævnes aftaler om en gros indkøb af et vist antal trafikminutter på en eksisterende udbyders net m.h.p. videresalg heraf. Et andet eksempel er indgåelse af aftaler om særlig netadgang. Direktivets bestemmelser retter sig på dette punkt, lige som samtrafiklovgivningen, imod udbydere med en stærk markedsposition. For så vidt angår en nærmere beskrivelse af den pågældende bestemmelse i direktivet og af sammenhængen mellem disse bestemmelser og bestemmelserne i nærværende lovforslag, henvises til afsnit C nedenfor, der indeholder en samlet gennemgang heraf, samt en oversigt over hvilke ændringer der på baggrund heraf foreslås i den gældende samtrafiklovgivning. Lovforslaget er udformet med sigte på gennemførelse heraf.

5. Adgang til leje af fysisk infrastrukturstrækninger

Med lovforslaget foreslås det sikret, at samtrafikreguleringen indeholder en klar hjemmel til, hos udbydere med en stærk markedsposition på markedet for infrastrukturkapacitet, at kræve at få adgang til leje af

infrastrukturkapacitet, herunder blandt andet leje faste kredsløb samt ubundet adgang til at leje fysiske infrastrukturstrækninger, herunder rå kobber, lysledere, koaksialkabler m.v.

M.h.t. spørgsmålet om, hvilke aktører der vil være berettigede til at kræve indgåelse af aftaler om leje af fysiske infrastrukturstrækninger er det hensigten i den efterfølgende bekendtgørelsesregulering af fastsætte samme afgrænsning heraf, som den gældende afgrænsning vedr. adgang til indgåelse af aftaler om koblet samtrafik.

For så vidt angår priser for aftaler om leje af fysiske infrastrukturstrækninger anvendes den gældende lovs model for leje af infrastrukturkapacitet. Forskningsministeren bemyndiges til at fastsætte differentierede fortjeneste-procenter for henholdsvis koblet samtrafik og leje af infrastrukturkapacitet. Hensigten er at fastholde den nuværende fortjeneste-procent (12%) for aftaler om koblet samtrafik. For leje af infrastrukturkapacitet, herunder faste kredsløb, infrastrukturstrækninger m.v., vil der derimod med hjemmel heri kunne fastsættes en højere fortjeneste-procent.

C. Forholdet til EU-retten

Med lovforslaget implementeres Europa-Parlamentets og Rådets reviderede og udbyggede direktiv om ONP-vilkår for taletelefonitjenesten og om udbud af forsyningspligtigheder på teleområdet under konkurrenceforhold, som vedtaget den 14. februar 1998. Direktivet har i overvejende grad karakter af totalharmonisering, men enkelte bestemmelser indebærer minimumsharmonisering og optionel harmonisering.

Udbygningen af direktivet omfatter 1) krav om at udbydere af offentligt tilgængelige telenet og teletjenester offentliggør fyldestgørende og ajourførte oplysninger til forbrugerne om deres standardvilkår og -betingelser, herunder overskuelige og præcise oversigter over deres priser samt oplysninger vedr. tekniske grænseflader og specifikationer, 2) krav om at alle forbrugere skal have en kontrakt med deres teleselskab, og minimumskrav til hvad denne kontrakt skal indeholde, herunder bestemmelser om leveringstider, kvalitets- og serviceniveau, vedligeholdelsesservice, erstatnings- og/eller tilbagebetalingsordninger m.v., 3) krav om at telemyndighederne sikres kompetence til at kræve ændringer i kontraktvilkår som nævnt m.h.p. at sikre overholdelse af direktivets bestemmelser, 4) krav om at det sikres, at forbrugerne gratis får stillet specificerede regninger til rådighed, og at de i forbindelse med nummerskift (herunder skift af selskab) tilbydes gratis faciliteter m.h.p. viderestilling af